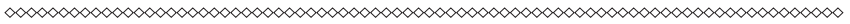

การสร้างสรรค์ผลงานการประพันธ์เพลงใหม่โรงพริบพรี

The creation of Phrib Phree overture

ปราชญา สายสุข^{1*} (Prachya Saisuk)^{1*}

บทคัดย่อ

การสร้างสรรค์ผลงานการประพันธ์เพลงใหม่โรงพริบพรี มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเพลงใหม่โรงประจำวงดนตรีไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากการที่ยูเนสโกได้ประกาศให้จังหวัดเพชรบุรีเป็นเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์โลกด้านอาหาร ประจำปี 2564 โดยจังหวัดเพชรบุรีมีวัตถุดิบชั้นเลิศสำหรับการนำมาปรุงอาหาร ให้รสชาติที่โดดเด่น ได้แก่ “รสหวาน” จากน้ำตาลโตนด อันลือชื่อ “รสเค็ม” ของเกลือ ที่ได้จากพื้นที่อำเภอบ้านแหลม และ “รสเปรี้ยว” จากมะนาวแป้นคุณภาพดีมีเปลือกบาง ผู้วิจัยได้นำรสทั้งสามนี้ เป็นตัวแทนของท่อนเพลงจำนวน 3 ท่อน โดยท่อนที่ 1 แสดงถึงความหวาน ท่อนที่ 2 แสดงถึงความเค็ม และท่อนที่ 3 แสดงถึงความเปรี้ยว โดยกำหนดให้ใช้หน้าทับปรบไ้ 3 ชั้น แต่ละท่อนมี 4 จังหวะ และมีการใช้ทางเสียง 3 ทางเสียง ได้แก่ ทางเสียงเพียงอบบน ทางเสียงเพียงออล่าง และทางเสียงขวา

คำสำคัญ : โหมโรง, การประพันธ์เพลง, เพชรบุรี

ABSTRACT

The music composition of *Phrib Phree* is aimed to be the overture of Phetchaburi Rajabhat University's Thai classical ensemble. It is inspired by the occasion that in 2021 Phetchaburi province has been accepted as member of the UNESCO Creative Cities Network in gastronomy, thanks to the province's

¹อาจารย์ ดร., สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เพชรบุรี 76000, อีเมล : niaposk@gmail.com

^{*} Lecturer, Dr., Music Education, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchaburi Rajabhat University, Phetchaburi Province, 76000, Thailand, Email : niaposk@gmail.com

^{*}Corresponding author : E-mail address : niaposk@gmail.com

Received : June 6, 2022; Revised : October 14, 2022; Accepted : October 28, 2022

flavourful cooking ingredients: the famous toddy palm and its “sweet taste”, Baan Laem district’s sea salt and its “salty taste”, and the high-quality thin-skinned key limes and their “sour taste”. The researcher brought together these three savours and created a section of music for each of them : the first for sweetness, the second for saltiness, and the third for sourness. Four sets of slow-tempo Prob Khai drum pattern are played in each section. Each of the pieces contains different scales: Pieng-or Bon scales, Pieng-or Lang scales, and Chava scales, respectively.

Keywords : Overture, Music Composition, Phetchaburi Province

บทนำ

โหมโรง หมายถึง ชุดเพลงหรือเพลงที่ใช้บรรเลงก่อนจะเริ่มพิธีการหรือการแสดงต่าง ๆ เพื่อเป็นการประกาศให้ทราบว่างานได้เริ่มขึ้นแล้ว โดยสามารถจำแนกประเภทของโหมโรงออกเป็นโหมโรงพิธีกรรม เช่น โหมโรงเช้า โหมโรงเย็น อีกทั้งโหมโรงเสภา เช่น โหมโรงไอยเรศ โหมโรงมะลิเลื้อย เป็นต้น โดยในการประพันธ์เพลงโหมโรงในครั้งนี้ ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าควรมีเพลงโหมโรงประจำสถาบัน ซึ่งแต่เดิมนั้นยังไม่มีเพลงประจำวงหรือเพลงโหมโรงประจำสถาบัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างอัตลักษณ์ให้แก่วงดนตรีไทยมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จึงได้ประพันธ์เพลงโหมโรงพริบพรีขึ้นในครั้งนี้

โหมโรงพริบพรี ถือเป็นเพลงประเภทโหมโรงเสภา ประพันธ์ขึ้นสำหรับบรรเลงเป็นเพลงลำดับแรกในโอกาสต่าง ๆ เพื่อสร้างอัตลักษณ์ให้กับวงดนตรีไทยมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อีกทั้งยังเป็นแนวทางการศึกษาการประพันธ์เพลงในรูปแบบการสร้างสรรคดีให้กับนักศึกษา ทั้งนี้ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจจากการที่ยูเนสโกได้ประกาศให้จังหวัดเพชรบุรี เป็นเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์โลกด้านอาหารประจำปี 2564 เนื่องจากจังหวัดเพชรบุรี ถือเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบชั้นดีในการสร้างสรรค์อาหารรสเลิศ ประกอบด้วย “รสหวาน” จากน้ำตาลโตนดอันเป็นผลผลิตจากต้นตาลที่มีอยู่เป็นจำนวนมากในจังหวัดเพชรบุรี ดังคำกล่าวของสุนทรภู่ที่เขียนในนิราศเมืองเพชรตอนหนึ่งว่า “ทั่วประเทศเขตแดนวันแดนพริบพรี เหมือนจะขึ้นไป

ไม่พ้นแต่ต้นตาล” “รสเค็ม” ของเกลือที่ได้จากการทำนาเกลือ ในพื้นที่อำเภอ บ้านแหลม และ “รสเปรี้ยว” จากมะนาวแป้นคุณภาพดี มีเปลือกบางที่ปลูกกัน เป็นจำนวนมากในจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งวัตถุดิบหลักทั้งสามนี้เป็นส่วนประกอบสำคัญ ที่ทำให้อาหารคาวหวานนั้นมีรสชาติดี เป็นที่ถูกใจแก่นักท่องเที่ยวที่ได้มาลิ้มลอง อาหารคาวหวานของจังหวัดเพชรบุรี

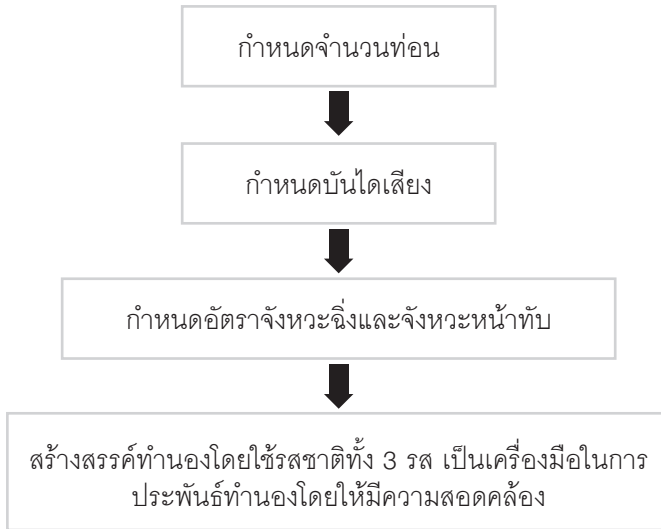
การประพันธ์เพลงใหม่โรงพริบพรี เป็นการประพันธ์ทำนองเพลงขึ้นใหม่ โดยมีได้อาศัยเค้าโครงเพลงใดที่มีมาแต่เดิม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการสร้างสรรค์ทำนอง ที่เป็นอิสระ และเกิดทำนองใหม่ขึ้น โดยใช้รสชาติของวัตถุดิบ คือ ความหวานจาก น้ำตาลโตนด ความเค็มจากเกลือ และความเปรี้ยวจากมะนาว มาเป็นโครงสร้างใน การประพันธ์ ทำนองเพลง โดยแบ่งออกเป็น 3 ท่อน ท่อนที่ 1 จะสื่อถึงความหวาน ของน้ำตาลโตนด ท่อนที่ 2 จะสื่อถึงความเค็มของเกลือ และท่อนที่ 3 จะสื่อถึงความ เปรี้ยวของมะนาว กำหนดให้ใช้หน้าทับปรบไ้สามชั้น และจบเพลงด้วยการลงวาซึ่ง ถือเป็นอัตลักษณ์สำคัญของเพลงประเภทใหม่โรงเสภา โดยผลงานการประพันธ์นี้ จะใช้บรรเลงเป็นเพลงใหม่โรงสำหรับบรรเลงในโอกาสต่าง ๆ เช่น งานพระนครคีรี งานมหกรรมศิลปวัฒนธรรมอาเซียนสัมพันธ์ ซึ่งเป็นงานประจำปีของจังหวัดเพชรบุรี ที่เป็นการร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย หน่วยงาน องค์กร ตลอดจนชุมชน ทั้งนี้ บทเพลงใหม่โรงพริบพรีจึงเปรียบเสมือน การประชาสัมพันธ์จังหวัดเพชรบุรีและ ส่งเสริมกิจกรรมของจังหวัดได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อสร้างสรรค์ผลงานการประพันธ์เพลงใหม่โรงพริบพรี สำหรับเป็นเพลง ประจำวงดนตรีไทยมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

กระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานการประพันธ์เพลงใหม่โรงพริบพรี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลโดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดเพชรบุรี และข้อมูล ทฤษฎีทางดุริยางคศิลป์ เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยในการ ประพันธ์นั้นผู้วิจัยได้กำหนดโครงสร้างของเพลง ดังนี้

บทเพลงใหม่โรงพริบพรี

ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการประพันธ์เพลงแบบสร้างสรรค์ เป็นการประพันธ์ทำนองขึ้นใหม่ โดยมีได้นำเพลงที่มีอยู่แต่เดิมมายืด-ขยาย แต่เป็นการนำแรงบันดาลใจจากรสนชาติความหวาน ความเค็ม และความเปรี้ยวนำมาสร้างสรรค์เป็นทำนอง แต่ยังคงรักษาโครงสร้างเพลงและองค์ประกอบของเพลงตามหลักทฤษฎี เช่น จังหวะฉิ่ง จังหวะหน้าทับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การกำหนดอัตราจังหวะฉิ่ง
2. การกำหนดจังหวะหน้าทับ
3. การกำหนดทางเสียง
4. การประพันธ์ทำนองเพลง

ในการประพันธ์เพลงใหม่โรงพริบพรี ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อหลักจำนวน 4 หัวข้อ ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักในการประพันธ์เพลง มีรายละเอียดดังนี้

1. การกำหนดอัตราจังหวะฉิ่ง

ผู้วิจัยยังคงรักษาความเป็นเพลงประเภทโหมโรงเสภาที่มีการกำหนดอัตราจังหวะ 3 ชั้นมาแต่เดิม โดยการประพันธ์เพลงโหมโรงเสภา นั้นสามารถกำหนดได้ 3 ประเภท คือ การประพันธ์ขึ้นเพื่อบรรเลงทั่วไป การประพันธ์เพื่อใช้สำหรับเป็นเพลงประจำวงหรือคณะดนตรี ตลอดจนการนำเพลงขับร้องต่าง ๆ มาประพันธ์เป็นเพลงโหมโรง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดให้ใช้อัตราจังหวะฉิ่ง 3 ชั้น โดยผู้ที่ควบคุมจังหวะฉิ่งสามารถปรับเปลี่ยนเป็นอัตราจังหวะฉิ่ง 2 ชั้นได้เมื่อแนวในการบรรเลงมีความเร็วที่เพิ่มขึ้น เพื่อให้แนวในการบรรเลง มีความกระชับ ไม่เป็นการดึงหน่วงจังหวะในการบรรเลง

อัตราจังหวะฉิ่ง 3 ชั้น

----	--- ฉิ่ง	----	--- ฉับ	----	--- ฉิ่ง	----	--- ฉับ
------	----------	------	---------	------	----------	------	---------

อัตราจังหวะฉิ่ง 2 ชั้น

--- ฉิ่ง	--- ฉับ	--- ฉิ่ง	--- ฉับ	--- ฉิ่ง	--- ฉับ	--- ฉิ่ง	--- ฉับ
----------	---------	----------	---------	----------	---------	----------	---------

2. การกำหนดอัตราจังหวะหน้าทับ

ผู้วิจัยได้กำหนดให้บทเพลงมีจำนวนทั้งหมด 3 ท่อน โดยแต่ละท่อน มีความยาวจำนวน 8 บรรทัด จึงได้กำหนดให้ใช้หน้าทับปรบไป่ 3 ชั้น เนื่องจากสัดส่วนของหน้าทับมีความสัมพันธ์กับตัวบทเพลง

หน้าทับปรบไป่ 3 ชั้น

-ตั้ง-ติง	-โ๊ะะ-จ๊ะ	-โ๊ะะ-จ๊ะ	-โ๊ะะ-จ๊ะ	----	-โ๊ะะ-จ๊ะ	-โ๊ะะ-จ๊ะ	-โ๊ะะ-จ๊ะ
-ติง-ติง	-ตั้งตั้งตั้ง	ติงตั้ง-ติง	-โ๊ะะ-จ๊ะ	-ติง-ตั้ง	-ติง-ติง	-ตั้ง-ติง	-ติง-ตั้ง

3. การกำหนดทางเสียง

ผู้วิจัยได้กำหนดทางเสียงหรือบันไดเสียงของเพลงในแต่ละท่อน ที่แตกต่างกัน คือ มีการกำหนดให้ใช้บันไดเสียงทางเพียงออบน ทางเพียงออล่าง และทางขวา โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ทำนองของเพลงมีความหลากหลายของเสียง สามารถสื่อถึงรสชาติทั้งสามรสได้อย่างชัดเจน และมุ่งเน้นให้สามารถบรรเลงได้ในรูปแบบของ

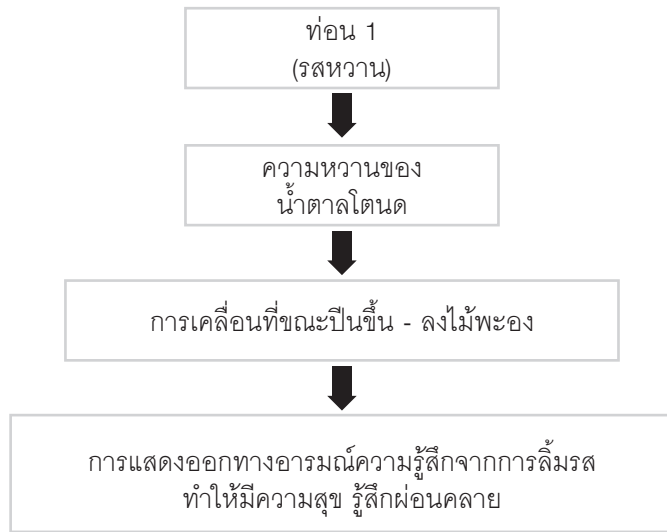
วงปีพาทย์ไม้นวมผสมเครื่องสายและวงปีพาทย์เสภา ในท่อนที่ 1 ผู้วิจัยได้กำหนดให้ใช้บันไดเสียงทางเพียงออบน โดยยึดหลักการกำหนดทางเสียงในรูปแบบของเครื่องสาย โดยการกำหนดบันไดเสียงทางเพียงออบนในท่อนที่ 1 เพื่อให้สามารถประพันธ์ทำนองเพลงได้ตามเจตนาารมณ์ของผู้วิจัยที่ต้องการสื่อถึงรสหวานของน้ำตาลโตนด ซึ่งบันไดเสียง ทางเพียงออบนส่วนใหญ่จะพบการใช้บันไดเสียงนี้ในเพลงกลุ่มสำเนียงลาว ท่อนที่ 2 กำหนดให้ใช้บันไดเสียงทางเพียงออล่าง เพื่อให้มีความแตกต่างจากท่อนที่ 1 และสามารถถ่ายทอดบทเพลงที่สื่อถึงรสเค็มของเกลือได้มากขึ้น เนื่องจากมีช่วงเสียงที่แตกต่างกัน โดยยึดเสียงจากลูกทวนของฆ้องวงใหญ่ที่กำหนดทางเสียงต่าง ๆ ตามหลักทฤษฎี โดยทางเสียงเพียงออล่างถือเป็นจุดตั้งต้นของทางเสียงแรก และท่อนที่ 3 เป็นท่อนสุดท้ายของเพลง ผู้วิจัยได้กำหนดให้ใช้บันไดเสียงทางขวา เป็นบันไดเสียงสุดท้ายเพื่อให้มีความแตกต่างจากท่อนที่ 1 และท่อนที่ 2 ซึ่งถือว่าเป็นทางเสียงสุดท้ายตามการกำหนด ทางเสียงจากลูกฆ้องวงใหญ่ สื่อถึงรสเปรี้ยวของมะนาว โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

บันไดเสียงทางเพียงออบน	กลุ่มเสียงปัญญามูล	ด ร ม x ช ล x (สื่อถึงรสหวาน)
บันไดเสียงทางเพียงออล่าง	กลุ่มเสียงปัญญามูล	ช ล ท x ร ม x (สื่อถึงรสเค็ม)
บันไดเสียงทางขวา	กลุ่มเสียงปัญญามูล	ฟ ช ล x ด ร x (สื่อถึงรสเปรี้ยว)

4. การประพันธ์ทำนองเพลง

ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจจากรสชาติทั้งสาม ซึ่งเป็นรสชาติที่ได้มาจากผลผลิตของจังหวัดเพชรบุรี อันเป็นส่วนประกอบสำคัญในการประกอบอาหารคาว - หวาน ได้แก่ รสหวานจากน้ำตาลโตนด รสเค็มจากเกลือ และรสเปรี้ยวจากมะนาว จากรสชาติ ทั้งสามจึงนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการประพันธ์ทำนองเพลง โดยใช้องค์ประกอบ ที่มีความสัมพันธ์ต่อรสชาตินั้น ๆ เป็นส่วนสำคัญในการประพันธ์ทำนองในแต่ละท่อน มีรายละเอียดดังนี้

ท่อนที่ 1 รสหวาน เป็นรสชาติที่ได้จากน้ำตาลโตนด อันเป็นผลผลิตจากต้นตาลที่ขึ้นอยู่เป็นจำนวนมากในจังหวัดเพชรบุรีโดยเฉพาะในแถบพื้นที่อำเภอบ้านลาด ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจจากองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ กรรมวิธีการทำน้ำตาลโตนด การเคลื่อนไหวของร่างกายในการทำตาลโตนด ตลอดจนลักษณะทางกายภาพของต้นตาล ดังรายละเอียดตามแผนภาพต่อไปนี้

ตัวอย่างทำนองท่อนที่ 1

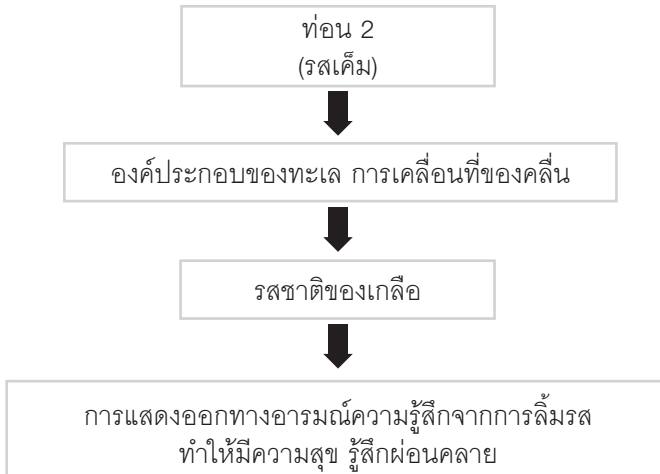
- - - ซี่	- - - มี	- - - รั	- - - ตี่	- - มีรั	ดิ่งดิ่งซ	ลขมข	- ล - ตี่
-----------	----------	----------	-----------	----------	-----------	------	-----------

ตัวอย่างการเคลื่อนไหวที่ของทำนอง

ทำนองวรรคหน้าเป็นตัวบ่งบอกถึงบันไดเสียงหลัก มีการเคลื่อนที่ของทำนอง ในแนววิถีถึง สอดคล้องกับการก้าวลงจากไม้พะอง ส่วนวรรคหลังเป็นส่วนปิดสำนวนเพลง โดยทำนองจะแสดงถึงความรู้สึกผ่อนคลาย มีความสบายใจ อีกทั้งทำนองในบรรทัดตัวอย่าง ยังเปิดโอกาสให้นักดนตรีได้ใช้เทคนิคในการบรรเลง ทำให้เพลงแสดงถึงความหวานได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะทำนองในช่วงวรรคหน้า

ท่อนที่ 2 รสเค็ม เป็นรสชาติที่ได้จากเกลือในพื้นที่อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งถือว่าเป็นวัตถุดิบสำคัญในการนำไปใช้ประกอบอาหาร หรือนำไปใช้ประโยชน์ในด้านอื่น ๆ โดยในท่อนที่ 2 ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจจากรสชาติความเค็มของเกลือ โดยองค์ประกอบหลักในการนำมาใช้ประพันธ์ทำนองเพลง ได้แก่ ทะเล ซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญในการทำเกลือ การเคลื่อนที่ของน้ำทะเล และการแสดงออกทางสีหน้าแววตาเมื่อได้ลิ้มรสของเกลือก่อนที่จะนำไปปรุงรสในอาหารคาว - หวาน ดังรายละเอียดตามแผนภาพ ดังนี้

ตัวอย่างทำนองท่อนที่ 2

-- ทำทำ	-- ลล	-- ซซ	-- มม	- ทลซ	ทลซม	ลซมว	ซมวท
---------	-------	-------	-------	-------	------	------	------

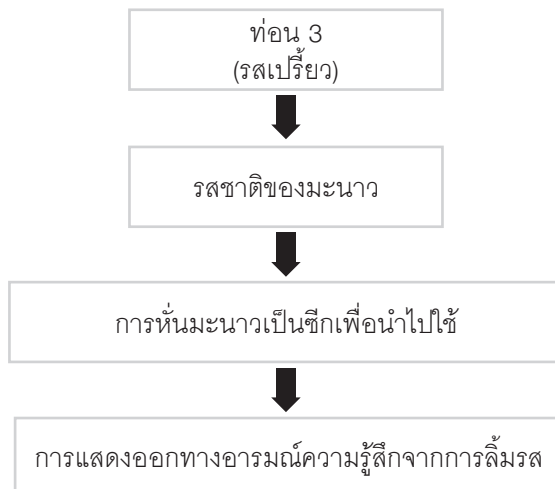
-- ซซ	-- มม	-- รุ	-- ทุ	ลซมว	ซมวท	มวทล	รทลซ
-------	-------	-------	-------	------	------	------	------

ตัวอย่างการเคลื่อนที่ของทำนอง

จากทำนองตัวอย่างจะพบว่าช่วงวรรคหน้าของทั้งสองบรรทัด จะขึ้นเสียงหลัก ที่แสดงถึงเสียงในบันไดเสียงทางเพียงออล่างที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ และวรรคหลังของ ทั้งสองบรรทัดจะแสดงถึงการเคลื่อนที่ของทำนองในแนววิถึลง สื่อถึงการเคลื่อนที่ ของคลื่นทะเล

ท่อนที่ 3 รสเปรี้ยว เป็นรสชาติที่ได้จากมะนาวเป็น ผลผลิตทางการเกษตร ของชาวจังหวัดเพชรบุรีที่ปลูกกันเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมีคุณภาพดี ผู้วิจัยได้รับ แรงบันดาลใจจากความเปรี้ยวของมะนาว โดยใ้การแสดงออกทางสีหน้าแวตา ของมนุษย์เมื่อได้รับรสชาติความเปรี้ยวจากน้ำมะนาวสด ก่อนที่จะนำไปบิบใส่ ปรงแต่งในอาหาร โดยมีรายละเอียดตามแผนภาพ ดังนี้

ตัวอย่างทำนองท่อนที่ 3

กลุ่มเครื่องนำ

---	ฟุดฟู	ฟุดฟู	ฟุดรุ	ดชดล	ดชดล	ดชดล	รดพร
-----	-------	-------	-------	------	------	------	------

กลุ่มเครื่องตาม

---	ฟุดฟู	ฟุดฟู	ชฟลช	รดรัล	ดฟลช	ลรชฟ	ชดพร
-----	-------	-------	------	-------	------	------	------

ตัวอย่างการเคลื่อนที่ของทำนอง

จากทำนองตัวอย่างในท่อนที่ 3 จะพบว่ามีกรณีเคลื่อนที่ของเสียงที่สลับกัน ในระยะห่างคู่สี่และคู่สาม รูปแบบของมือฆ้องส่วนใหญ่นักดนตรีจะนิยมเรียกว่า “ลูกสับ” โดยเป็นการสื่อถึงการหันมะนาวเป็นซีก ๆ เพื่อเตรียมนำไปใช้ประกอบอาหาร

จะเห็นได้จากตัวอย่างของทำนองเพลงในแต่ละท่อนนั้น มีการใช้บันไดเสียงที่ต่างกันไป โดยทำนองของเพลงจะแสดงถึงองค์ประกอบสำคัญหรือแรงบันดาลใจ ในการนำมาสร้างสรรค์ทำนอง มีรูปแบบการประพันธ์และลีลาของทำนองที่ต่างกันไป

บทสรุป

หมโรงพริบพรี มีวัตถุประสงค์ในการประพันธ์ขึ้นเพื่อใช้เป็นเพลงบรรเลงประจำวงดนตรีไทยมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยเพลงมีอัตราจังหวะ 3 ชั้น จำนวน 3 ท่อน มี 4 จังหวะ ใช้หน้าทับปรบไก่ ผู้วิจัยใช้หลักในการประพันธ์เพลง ในรูปแบบการสร้างสรรค์โดยมิได้นำเพลงใดมายึด - ขยาย ทั้งนี้ได้รับแรงบันดาลใจจากการที่ยูเนสโกได้ประกาศให้จังหวัดเพชรบุรีเป็นเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์โลก ด้านอาหาร ประจำปี 2564 ผู้วิจัยจึงได้นำวัตถุดิบที่เป็นวัตถุดิบขึ้นชื่อของจังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ น้ำตาลโตนด เกลือ และมะนาว ซึ่งให้รสชาติหวาน เค็ม และเปรี้ยว มาเป็นแรงบันดาลใจในการประพันธ์เพลงโดยกำหนดให้ท่อนที่ 1 แสดงถึงรสหวานของ

น้ำตาลโตนด ท่อนที่ 2 แสดงถึงรสเค็มของเกลือ และท่อนที่ 3 แสดงถึงรสเปรี้ยวของมะนาว ซึ่งในแต่ละท่อนจะกำหนดให้ใช้บันไดเสียงที่แตกต่างกัน เพื่อสื่อถึงอารมณ์ของบทเพลง และจบเพลงด้วยการลงวาตามขนบธรรมเนียมนิยมของการลงจบของเพลงประเภทโหมโรงเสภา

เอกสารอ้างอิง

- คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2564). **เมืองเพชร เมือง 3 รส Phetchaburi City of the 3 Flavors**. เพชรบุรี : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เฉลิมศักดิ์ พิภูลศรี. (2530). **สังคตินิยมว่าด้วยการดนตรีไทย**. กรุงเทพฯ : โอเอสพรีนติ้งเฮ้าส์.
- ณรงค์ชัย ปิฎกรัษต์. (2557). **สารานุกรมเพลงไทย**. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- บุญธรรม ตราโมท. (2545). **คำบรรยายวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย**. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร.
- พิชิต ชัยเสวี. (2556). **การประพันธ์เพลงไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนัส ชาวปลื้ม. (2541). **แม่ไม้เพลงกลอง**. กรุงเทพฯ : บริษัทพิชเนตส์ พรีนติ้ง เซ็นเตอร์ จำกัด.
- วิทยาลัยครูเพชรบุรี. (2525). **ประชุมนิราศเมืองเพชรบุรี**. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร ภาพพิมพ์.
- สังัด ภูเขาทอง. (2539). **การดนตรีไทยและทางเข้าสู่ดนตรีไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2)**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้วภาพพิมพ์.
- สิริชัยชาญ พักจำรูญ. (2546). **การประพันธ์เพลงไทย**. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.